

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว:
กรณีตลาดเก่าศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

Opinion of entrepreneur at the ancient market on promoting tourism:
Sriprachan Ancient Market, Suphan Buri Province

เบญจมาศ นาควงษ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการในตลาดเก่าศรีประจันต์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการจำนวน 155 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบ และ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติพรรณนาเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ค่าสหสัมพันธ์ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยจูงใจการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ.82

คำสำคัญ: ความคิดเห็นผู้ประกอบการ ตลาดเก่าศรีประจันต์ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
E-mail: penda_sky@hotmail.com

Abstract

This research the purposes of this study are (1) to investigate Sriprachan Ancient Market Entrepreneur about their views on promoting tourism, (2) to investigate entrepreneur about their views on persuasion factors in investment at Sriprachan Ancient Market, (3) to investigate the relation of Entrepreneur's and persuasion factor in investment.

There are one hundred fifty-five participants in the study, and the data was collected through tests and questionnaires. Statistic device which were used to analyze data are percentage, mean and standard deviation and correlation was used to describe the relation between Entrepreneur's views on promoting tourism and persuasion factors in investment.

The result reveal that degree viewpoint of Ancient Market Entrepreneur on promoting tourism is on average level, persuasion factors in promoting tourism is on average level and correlation between promoting tourism and persuasion factors in investment is at the .82 level.

Keywords: Opinion of entrepreneur, Sriprachan Ancient Market, Promoting tourism

บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวสู่การเป็นการประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี 2558 โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็น 1 ใน 12 ภาคบริการที่มีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจ โดยประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวมากด้วยสภาพแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลาย มีทั้งแบบเชิงธรรมชาติอย่างทะเล ภูเขา น้ำตก เชิงศิลปวัฒนธรรมที่มีทั้งวัดวาอาราม พระราชวัง โบราณสถานต่าง ๆ รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ตอบสนองวิถีชีวิต คนเมือง อย่างบรรดาแหล่งช้อปปิ้ง สถานบันเทิง สปา เป็นต้น ประกอบกับการบริการที่เป็นมิตร เอกลักษณ์ของคนไทยที่มีความอ่อนโยนทำให้ชาวต่างชาติประทับใจ โรงแรม รีสอร์ทไทยหลาย ๆ แห่งก็มีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งค่าครองชีพที่หากเทียบกับประเทศอื่นแล้วถือว่าไม่สูงมากนัก และยังมีระบบการสื่อสารและ

สาธารณูปโภคที่ค่อนข้างมีความพร้อม หากเทียบกับประเทศใกล้เคียง จึงทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกว่า 1 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8 ของ GDP ของประเทศเลยทีเดียว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้คาดการณ์ว่า ในอีก 8 ปีข้างหน้า ค.ศ. 2020 จะมีนักท่องเที่ยวทั่วโลกกว่า 1,600 ล้านคน โดยเป็นนักท่องเที่ยวแถบเอเชียแปซิฟิกถึง 400 ล้านคน ในจำนวนนั้นส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในอาเซียนประมาณ 160-200 ล้านคน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตรา ซึ่งมีส่วนช่วยด้านการกระจายรายได้ การสร้างงานทั้งธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงและโดยอ้อมนำความเจริญสู่ภูมิภาค รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย ซึ่งองค์การสหประชาชาติประกาศให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่งที่รัฐพึงสนับสนุน ตลอดจนการสนับสนุนการฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่น การเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรีระหว่างคนในสังคมต่าง ๆ

ตลาดศรีประจันต์สร้างขึ้นเมื่อกว่าร้อยปีแล้วที่ยังคงสภาพตลาดและบ้านเรือนสถาปัตยกรรมสมัยก่อนไว้ให้ได้ชมกัน ตัวตลาดจะเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น หันหน้าเข้าหากัน เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นเศรษฐกิจชุมชนหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยภูมิปัญญาของท้องถิ่น เป็นการสร้างรายได้ในครัวเรือนจนถึงบัดนี้ ความเข้มแข็งของชุมชนตลาดเก่าศรีประจันต์เป็นผลมาจากตัวภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลักนั้นคือการค้าขาย การขายจากสิ่งที่ผลิตได้เอง โดยมีวัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น พืช ผัก ผลไม้ต่าง ๆ อาหารขนม ในความเข้มแข็งเหล่านี้ผสมผสานกับการมีจริยธรรม ความซื่อสัตย์ในการค้าขาย การยิ้มแย้มแจ่มใสกับนักท่องเที่ยว การเชิญชวนนักท่องเที่ยวแวะชิมอาหาร ชิมผลไม้ จนเกิดเป็นจริยธรรมทางการท่องเที่ยว

แต่ในปัจจุบันตลาดศรีประจันต์ ไม่ได้มีสภาพที่คึกคักเหมือนแต่ก่อน การคมนาคมไม่ได้ใช้การสัญจรทางน้ำเป็นหลัก ประชาชนเปลี่ยนมาสัญจรทางบกเพิ่มขึ้น สภาพอาคาร ร้านค้า บางส่วนกลายเป็นเพียงที่อยู่อาศัยเท่านั้น จำนวนร้านค้าอุปโภค เช่น เสื้อผ้า ของใช้ ลดลง และที่สำคัญคือ ผู้คนนักท่องเที่ยว ยังลดลงตามไปด้วย เหลือเพียงทัศนียภาพของริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนทั้ง 2 ฝั่ง สถาปัตยกรรมสถานที่ เช่น วัดบ้านกร่าง วัดยาง บ้านของพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตโต) เรือนไม้ริมน้ำ และ

ท่าเรือข้ามฝั่งแม่น้ำ เป็นต้น ที่ยังคงความสวยงาม ควรแก่การอนุรักษ์และเที่ยวชมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จากสภาพดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของตลาดเก่าศรีประจันต์ โดยสรุปปัญหาในเบื้องต้นได้ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ลดลง
2. วิถีชีวิตผู้ประกอบการในตลาดเก่าศรีประจันต์เปลี่ยนแปลงไป
3. ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง
4. ขาดความร่วมมือจากชุมชนใกล้เคียง
5. นักท่องเที่ยวตลาดเก่าศรีประจันต์ลดลงอย่างต่อเนื่อง

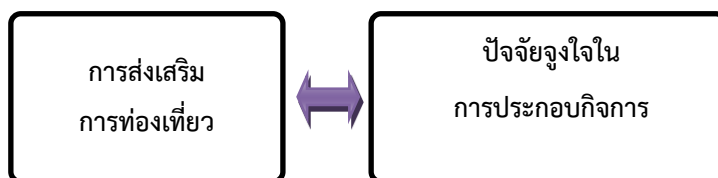
จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ประกอบกับผู้วิจัยเป็นบุคลากรในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี และเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีตลาดเก่าศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี” เพื่อแสวงหาคำตอบในความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในตลาดเก่า ที่จะใช้ข้อมูลจากการศึกษาไปปรับใช้ในการพัฒนาตลาดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

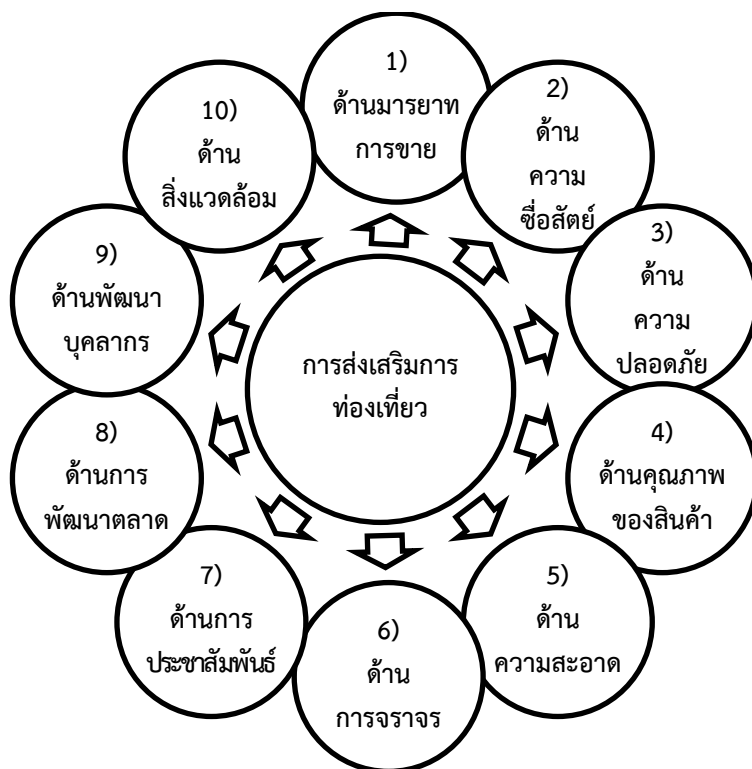
1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการในตลาดเก่าศรีประจันต์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ เกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดจาก งานวิจัยของ กรกฎ トラชู, เพ็ญศรี มีมูลทองและศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยว

ปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

- 1) เป็นแหล่งประกอบอาชีพที่ดี
- 2) มีความเป็นมายาวนานสมควรรักษาไว้
- 3) ตั้งอยู่ในบริเวณ ริมแม่น้ำท่าจีนที่สวยงาม
- 4) คณะกรรมการตลาดชวนทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาด
- 5) คณะกรรมการตลาดมีความจริงจังในการทำงาน
- 6) ประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงสามารถนำผลผลิตมาจำหน่ายได้
- 7) ตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงทางคมนาคมสะดวก
- 8) ผู้คนอาศัยอยู่ในบริเวณรอบตลาดมีความเป็นมิตร
- 9) การบริหารตลาดเป็นไปด้วยความยุติธรรม
- 10) ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการบริหาร
- 11) บริเวณตลาดและพื้นที่ใกล้เคียงมีสิ่งสวยงาม และมีสถานที่สำคัญ
- 12) มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลให้สามารถขายสินค้าได้มากขึ้น
- 13) เป็นศูนย์รวมของผู้ประกอบการ
- 14) มีส่วนราชการให้การสนับสนุนตลาดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 15) ทุกคนให้ความร่วมมือในสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 3 ปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

วิธีการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการ จำนวน 155 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบคำนิ่งถึงความน่าจะเป็นทางสถิติ ด้วยวิธี สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติ พรรณนาหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ ปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

ผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. ด้านมารยาทการขาย	3.78	0.72	มาก
2. ด้านความซื่อสัตย์	2.28	0.80	น้อย
3. ด้านความปลอดภัย	2.10	0.51	น้อย
4. ด้านคุณภาพของสินค้า	2.76	0.61	ปานกลาง
5. ด้านความสะอาด	2.78	0.67	ปานกลาง
6. ด้านการจราจร	3.63	0.64	มาก
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.06	0.61	ปานกลาง
8. ด้านการพัฒนาตลาด	2.53	0.62	น้อย
9. ด้านการพัฒนาบุคลากร	2.67	0.58	ปานกลาง
10. ด้านสิ่งแวดล้อม	3.63	0.65	มาก
รวม	2.92	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้ง 10 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.92$ S.D = 0.65) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ด้านมารยาทการขาย ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ ด้านความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยจูงใจของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์
ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นปัจจัยจูงใจการส่งเสริมการท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความหมาย
1. ตลาดเก่าศรีประจันต์ เป็นแหล่งประกอบอาชีพที่ดี	2.67	0.73	ปานกลาง
2. ตลาดเก่าศรีประจันต์ มีความเป็นมายาวนานสมควรรักษาไว้	3.78	0.62	มาก
3. ตลาดเก่าศรีประจันต์ ตั้งอยู่ในบริเวณ ริมน้ำท่าจีนที่ สวยงาม	3.89	0.66	มาก
4. คณะกรรมการตลาดชักชวนให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาตลาด	2.64	0.82	ปานกลาง
5. คณะกรรมการตลาดมีความจริงจังในการทำงาน	3.21	0.75	ปานกลาง
6. ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงสามารถนำผลผลิตมา จำหน่ายได้	3.54	0.78	มาก
7. ตลาดเก่าศรีประจันต์ ตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และจังหวัด ใกล้เคียง ทางคมนาคมสะดวก	3.86	0.72	มาก
8. ผู้คนอาศัยอยู่ในบริเวณรอบตลาดมีความเป็นมิตร	3.58	0.72	มาก
9. การบริหารตลาดเป็นไปด้วยความยุติธรรม	2.73	0.74	ปานกลาง
10. ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมของตลาด	2.83	0.75	ปานกลาง
11. บริเวณตลาดเก่าศรีประจันต์และใกล้เคียงมีสิ่งสวยงาม และ มีสถานที่สำคัญ	3.91	0.61	มาก
12. มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลให้สามารถขายสินค้า ได้มากขึ้น	2.23	0.76	น้อย
13. ตลาดเก่าศรีประจันต์เป็นศูนย์รวมของผู้ประกอบการ	2.31	0.73	น้อย
14. มีหน่วยงานราชการให้การสนับสนุนตลาดอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง	2.77	0.74	ปานกลาง
15. ทุกคนให้ความร่วมมือในสร้างความประทับใจให้กับ นักท่องเที่ยว	3.94	0.77	มาก
รวม	3.19	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับปัจจัยจูงใจการส่งเสริมการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$ S.D = 0.57) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อ

ที่มีค่าสูงสุดคือ ทุกคนให้ความร่วมมือในสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลให้สามารถขายสินค้าได้มากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ

	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการ	
	r	sig
ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	0.82**	.000

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว กับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการประกอบกิจการมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .82

อภิปรายผล

ประเด็นความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดเก่าในการส่งเสริมส่งเสริมการท่องเที่ยว มีสิ่งที่ควรอภิปรายดังนี้

1. เรื่องความปลอดภัย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย และมีค่าต่ำสุดกว่าทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการ เชื่อว่า ลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามทางธรรมชาติและสัมผัสกับ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคน ศรีประจันต์ ที่พักอาศัยในบริเวณตลาดเก่าริมแม่น้ำแล้ว ควรที่จะได้รับการดูแลเรื่องความปลอดภัยในระหว่างเข้ามาซื้อสินค้าด้วย โดยเฉพาะเรื่องการมีกล้องวงจรปิด จะช่วยให้เห็นพฤติกรรมผู้ที่มีเจตนาร้ายต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย และมีค่าต่ำสุดกว่าทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการ เชื่อว่า ลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามทางธรรมชาติและสัมผัสกับ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคน ศรีประจันต์ ที่พักอาศัยในบริเวณตลาดเก่าริมแม่น้ำแล้ว ควรที่จะได้รับการดูแลเรื่องความปลอดภัยในระหว่างเข้ามาซื้อสินค้าด้วย โดยเฉพาะเรื่องการมีกล้องวงจรปิด จะช่วยให้เห็นพฤติกรรมผู้ที่มีเจตนาร้ายต่อนักท่องเที่ยวซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้เกิดการก่อ

อาชญากรรมได้ อีกทั้ง การจัดทำทะเบียนประวัติผู้ขาย จะเป็นการช่วยรักษาผลประโยชน์ให้กับลูกค้า นักท่องเที่ยวได้อีกทางหนึ่ง กล่าวคือ การบันทึกพฤติกรรมการขายของผู้ประกอบการจะช่วยให้ผู้ประกอบการไม่กล้าที่จะเอาเปรียบลูกค้า เพราะการร้องเรียนของลูกค้าจะส่งผลให้ผู้ประกอบการถูกบันทึกทะเบียนประวัติ ซึ่งอาจถูกนำมาพิจารณาโดยคณะกรรมการตลาดสดสินค้าให้ขายสินค้าต่อไปหรือไม่ หรือหากผิดกฎหมายก็ต้องส่งดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นการปกป้องชื่อเสียงของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ การกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยว ของกรมปศุสัตว์ส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่ กำหนดให้สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งต้องให้ความสำคัญกับการให้บริการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทุกคน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลงกรณ์ เอี่ยมสกุลวิวัฒน์ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความต้องการด้านกายภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีผลต่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตลาดเก่า นางเลิ้ง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการเรื่องความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยนำเสนอถึงความจำเป็นในการมีกล้องวงจรปิดและ การจัดให้มีเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอในการดูแลอำนวยความสะดวกเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

2. เรื่องความซื่อสัตย์ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยอมรับว่า สินค้าที่นำมาขายตั้งราคาไว้ค่อนข้างสูง เนื่องจากในระยะหลังตลาดศรีประจันต์ค่อนข้างซบเซา ลูกค้านักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง ทำให้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรายได้ลดลง จึงตั้งราคาสินค้าแพงขึ้นเพื่อให้ไม่ขาดทุน ยิ่งส่งผลให้ นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้ประกอบการด้วยกันยังเชื่อว่า ตราซั้งที่ใช้ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดเรื่องจริยธรรมในการประกอบธุรกิจที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการ ควรซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมากับลูกค้า ขายสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ไม่เอาเปรียบและหลอกลวงลูกค้า เนตรพัฒนา ยาวีราขและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริฉัตร อึ้งจะนิล ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบตลาดเก่า กรณีศึกษา ตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ ความพึงพอใจเรื่องการสินค้าที่ขายโดยผู้ประกอบการต้องนำสินค้าที่มีคุณภาพมาจำหน่าย ไม่ตั้งราคาแพงเกินไป ควร หากเป็นอาหารที่เป็นของฝาก ต้องถูกสุขลักษณะอนามัย

3. เรื่องการพัฒนาตลาด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็น ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ประชาชนในชุมชนตลาดเก่าศรีประจันต์และใกล้เคียงยังขาดความร่วมมือในการพัฒนาตลาดอย่างจริงจังต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้นำชุมชนของตลาดเก่าศรีประจันต์ยังไม่สามารถ

รวมพลัง หรือมีแนวคิดไปในแนวทางเดียวกัน จึงทำให้เกิดลักษณะต่างคนต่างทำ เป็นผลให้การบริหารจัดการตลาดไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรวิทย์ เสนาณรงค์ ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของตลาดเก่าอ่างศิลา 133 ปี สรุปว่า การตัดสินใจร่วมกันเป็นหัวใจของการรวมตัวกันเพราะหากสมาชิกไม่มีโอกาสตัดสินใจร่วมในฐานะที่เป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยความเข้มแข็งจะไม่มีและขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขาดความตระหนักในการเป็นเจ้าของร่วมกัน ดังนั้นสมาชิกจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี ซึ่งการสื่อสารระหว่างผู้นำชุมชนกับสมาชิกจะทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และอีกเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาคือการได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นยังมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวอื่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีมุมมองว่า ผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่อาจต้องมั่นใจว่าศักยภาพของพื้นที่ บริเวณตลาดเก่าศรีประจันต์ เป็นพื้นที่ที่ได้เปรียบแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่ใกล้เคียง เช่น ตลาดร้อยปีสามชุก โดยเฉพาะลักษณะของแม่น้ำท่าจีนบริเวณตลาดเก่าศรีประจันต์ มีคูลน้ำที่สวยงาม สะอาดตา กว้างกว่าที่ตลาดสามชุกมาก หากมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเชื่อได้ว่า จะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การประกอบธุรกิจบ้านพักแบบโฮมสเตย์ ถนนคนเดินริมแม่น้ำ มีศาสนสถานเป็นที่รู้จัก คือ วัดบ้านกร่าง เป็นวัดที่มีชื่อเสียงในเรื่อง พระขุนแผน และมีพระพุทธรูปโบราณเป็นที่สักการะของประชาชนโดยทั่วไป และ ชาติภูมิของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธิ์ ปยุตโต) ซึ่งเป็นพระนักคิด เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ ขวลิศ ตั้งสมบูรณ์กิตติ [10] วิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในตลาดเก่าบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี พบว่า จุดประสงค์ของการตัดสินใจมาท่องเที่ยว คือให้ความสำคัญกับศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ สภาพแวดล้อมที่สวยงาม และวิถีชีวิตของคนในพื้นที่

ประเด็นปัจจัยจูงใจของผู้ประกอบการตลาดเก่าศรีประจันต์ มีสิ่งที่ควรอภิปรายดังนี้

ปัจจัยจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการมาค้าขายในตลาดเก่าศรีประจันต์ ที่มีค่าต่ำ สุดคือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐ กล่าวคือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มองว่าในอดีตเส้นทางท่องเที่ยวที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้คำแนะนำกับนักท่องเที่ยวในเส้นทางสาย สุพรรณบุรี – ชัยนาท จะเริ่มต้น ที่วัดป่าเลไลยก์ ศูนย์ราชการจังหวัด พิชัยภัณฑ์จังหวัด ตลาดเก่าศรีประจันต์ บ้านควาย ตลาดสามชุก และ บึงฉวาก แต่ในปัจจุบัน จังหวัดได้ให้ความสำคัญกับ ตลาดเก่าศรีประจันต์ และ บ้านควายน้อยลง ที่ผู้ประกอบการคิดเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักการเมืองในจังหวัดให้ความสำคัญกับ ตลาดร้อยปีสามชุก และ

บึงฉวาก มากกว่า ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีมุมมองว่า อาจเป็นเพราะหลักการในการสร้างจุดขายให้นักท่องเที่ยวจดจำในระยะแรก ควรมีเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมจริง ซึ่งได้แก่บึงฉวาก เพราะมีรูปแบบของการให้บริการที่หลากหลายเช่น มี พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจืด อุโมงค์ใต้น้ำ โชนสวนสัตว์ อุทยานผักพื้นบ้าน เป็นต้น ส่วนตลาดร้อยปีสามชุก ก็มีความพร้อมมากกว่า ในเรื่องความเข้มแข็งของชุมชน และการมีเครือข่ายมาช่วยในการวางแผนภูมิสถาปัตย์ การบริหารจัดการตลาด ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ทำนายสำหรับชุมชนในตลาดเก่าศรีประจันต์ จะต้องร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนาตลาดให้ชัดเจน และ สร้างเครือข่าย กับหน่วยงานทั้งของ ภาครัฐ และ เอกชน และสิ่งที่สำคัญ ผู้นำชุมชนจะต้องรวมพลังความสามัคคีของคนในชุมชนร่วมคิดวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผล โดยกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาที่สำคัญคือการเรียนเชิญ หน่วยงาน บรรหาร ศิลปอาชา เป็นประธานที่ปรึกษาในการพัฒนา และมีพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธิ์ ปยุตฺโต) เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือความตระหนักในความสำคัญของความร่วมมือ และ นำสิ่งที่ผิดพลาดในอดีตมาเป็นบทเรียนในการแก้ปัญหาการจัดการตลาดเก่าศรีประจันต์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. หน่วยงานเทศบาล อำเภอ และ ผู้นำชุมชนควรจัดเวทีเสวนาถึงทิศทางของตลาดเก่าศรีประจันต์ โดยรณรงค์ให้ ผู้ประกอบการ ชุมชน สถานศึกษา ศาสนสถาน ร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนา
2. ส่งตัวแทนผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันไปกราบอาราธนาพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธิ์ ปยุตฺโต) มาบรรยายธรรม ณ ตลาดเก่า เดือนละครั้ง
3. พัฒนาลักษณะของตลาดให้มีความหลากหลาย เช่น ตลาดน้ำ ตลาดสด หาบเร่ แผงลอย ตลาดนัด ตลาดสินค้าเฉพาะอย่าง อยู่ในบริเวณเดียวกันอย่างกลมกลืน
4. ขอความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี และ โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ส่งคณาจารย์ และนักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนา
5. คณะกรรมการตลาดควรส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการจำนวนหลากหลายขึ้น เพื่อจะได้มีสินค้าที่หลากหลายมากขึ้น

6. เรียนเชิญ ๗๗๗ บรรหารศิลปอาษา ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาตลาดศรีประจันต์

7. ประสานงานขอความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการประชาสัมพันธ์

8. สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวทางเรือ เนื่องจากแม่น้ำมีความสวยงาม

9. ควรมีการจัดทำประวัติผู้ประกอบการ และ บันทึกข้อมูลการดำเนินงานให้เป็นปัจจุบัน

10. ควรมีกล้องวงจรปิดเพิ่ม เพื่อดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

3. ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาตลาดเก่าศรีประจันต์อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

กรกฎ ทรายชู. (2546). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดริมน้ำในการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีตลาดริมน้ำวัดดอนหวาย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

เพ็ญศรี มีมูลทอง และคณะ. (2552). *การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน โดยการสร้างจิตสำนึกชุมชน ใน ตำบลบางปูใหม่ จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ. (2552). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดร้อยปีสามชุก สุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

อลงกรณ์ เอี่ยมสกุลวิวัฒน์. (2550). *ปัจจัยความต้องการด้านกายภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีผลต่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตลาดเก่านางเลิ้ง*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปาริฉัตร อึ้งจะนิล. (2554). *พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบ ตลาดเก่า กรณีศึกษา ตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ*. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุนทรวิทย์ เสนาควงศ์. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนอ่างศิลา ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในการ พัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของตลาดเก่าอ่างศิลา 133 ปี วิทยานิพนธ์คณะรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชวลิต ตั้งสมบุญกิตติ. (2554). การศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในตลาดเก่าบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.